

ито ще идѣ хлѣбъ даже до вечера; додѣто отмѣстихъ на вра-
зи тѣ си. И проповѣда да накажи съ смерть престолпника.
Іонаданъ же не вѣше чѣлъ, когато закълнаваше неговъ отецъ
войскъ тѣ: за то като минѣвахъ презъ единъ дѣврѣвъ, дѣто
имаше много дѣвъ медъ, простирахъ край-а на тѣага та си, и
го омачи въ медвѣній сотъ, и го тѣри въ оуста си. Царь
Саула като са научи то престолпваніе на неговы тѣ заповѣди.
щеше да накажи сына си съ смерть, ако не вѣше са проти-
вилъ на то народа, заради неговъ та храбрость. коато вѣше
показалъ мало по преди противъ непріятели тѣ, и заради без-
разсѫдни тѣ царевъ свирѣпостъ.

§. 87. Давїдовъ помазаніе.

Самбиль рече на Саула: Господь Саваодъ заповѣда да
идишъ нынѣ да отмѣтишъ на Амалика, защо то са е про-
тивилъ на Ісаила, когато идеше отъ Египта. И нынѣ иди
ты, и да поразишъ Амалика и Іерема, и да не оставишъ
нищо нито мѫжко нито женско; но да погубишъ все. И да
не задържишъ нищо отъ корысти тѣ имъ. Но Саула извѣсти
на Кїнен да са суклони отъ средъ Амалика, да не са погуби,
понеже бывъ сторилъ милость на Ісаила. И супсви ца-
ра Агага живъ, кагото пожертвова Самбиль, но Саула задър-
жа по добрѣ тѣ часть на корысти тѣ, и погуби само худжъ
тѣ. За то доди гласъ Господень на Самбила и рече раскалахъ
са, дѣто помазахъ Саула на царство, понеже ствратиса отъ
мене и словеса та ми не оупази. За то избра Богъ отъ 18-
дино то колѣно Давїда сына Іессеева, и заповѣда на Самбила
да вземи рогъ свой съ елеа и единъ юницъ, и да иди да ик
пожертвова и да го помажи за цара.

Саула като стала прѣстолпникъ на Божій тѣ заповѣди
отстѣпи и отъ него дѣхъ Божій; и хвати да го дави дѣхъ
лѣкавый често. Тога отроцы тѣ мѣ рекохъ да мѣ намѣ-
ратъ единъ человѣкъ, които да знае да пѣе въ гѣсли, и ко-
гато ще мѣ е злѣ, рекохъ мѣ да пѣе съ гѣсли тѣ, и да су-